

et halvthundrede Millioner Kroner, hvor overfor der imidlertid staaer et ukendt Modfordrings-Beløb. Vore Provinsbanker er derimod saa at sige helt blottede for alle Tilgodehavender i Udlandet — og hvad de har til gode hos „indenlandske Korrespondenter“, spiller i denne Sammenhæng ingen Rolle: i Tilfælde af Krig eller Landekrise nytter det lidet, at den ene illikvide Bank har et eller andet Beløb til gode paa Anfordring hos en eller flere af de andre ligesaa illikvide Banker.

Det foreliggende Lovforslag indeholder nu vel i sin § 4, 9de Stykke, en Regel om, at et Beløb, svarende til 5 pCt. af Bankens samlede „Gældsforpligtelser“, altid skal være til Stede i Form af let realisable Værdipapirer. Tallet synes Mindretallet lavt — endog *efter* at „Gældsforpligtelser“ er traadt i Stedet for „Indlaansmidler“. Men hvor blot den enkelte Bank rammes af et „*run*“, vil der naturligvis paa eller for slige Værdipapirer let og hurtigt kunne skaffes Kontanter — for øvrigt vel som oftest lige saa let ved Rediskontering af fine og solide Købmands-Veksler! Derimod har Bestemmelsen ingen videre Værdi i Tilfælde af saadanne Begivenheders Indtræden, under hvilke Nationalbanken vil faa nok at skøtte med at værne om selve Landets Mønt- og Pengevæsen. Thi hvor vil man da kunne vente at faa Millioner af Kreditforeningsobligationer belaaet eller finde en villig Storkøber til dem?

Det turde da med slige Eventualiteter for Øje være klogt af os i Tide at tage Lære af, hvad der paa Bankpolitikens Omraade foregaar i Udlandet — altsaa først komme til Erkendelse af vort Bankvæsens foruroligende Illikviditet, dernæst rettidig at tage Spørgsmaalet om denne Skavanks Fjernelse op til frugtbar Drøftelse. Saa meget hellere og hurtigere, som en slig Skævhed kun lader sig rette *efterhaanden*, naar der ikke skal gribes for dybt og smerteligt ind i tilvante Forhold.

Under Hensyn hertil har da Mindretallet stillet Ændringsforslaget under Nr. 6.

I Henhold til foranstaaende stilles følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

Af et *Flertal* (Udvalget undtagen Birch, Rørdam og Schovelin):

1) Som nyt Stykke tilføjes:
„Banker og Sparekasser maa for Indskud paa Bankbog og Sparekassebog ikke yde større Rente end den, der højst kan opnaas ved de af Kreditforeningerne af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne og i Jylland udstedte Obligationer af de aabne Serier under Hensyn til Kursværdien. Beregningen heraf foretages af Bankinspektøren og Sparekasseinspektøren og offentliggøres i Statstidende som gældende højeste Rente for den følgende Maaned. Den ved Beregningen fremkommende Brøk afrundes nedefter til hele, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$.“

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1:

Af *Birch*:

2) I 4de Linie ændres „Kreditforeningerne“ til: „Kreditforeningen“, og i 6te Linie udgaar „og i Jylland“.

3) I 5te sidste Linie indføres efter Ordet „Sparekasseinspektøren“ Ordene: „efter Regler, som fastsættes af Handelsministeren,“.

4) I næstsidste Linie ombyttes Ordet „nedefter“ med Ordet „opad“.

Til § 2.

Af *Udvalget*:

5) I 1ste Stykke, 2den Linie, ændres „Ministeriet for Handel og Søfart“ til: „Handelsministeriet“.

(Vedtages dette Ændringsforslag, foretages tilsvarende Rettelser overalt i Lovforslaget.)